

VÝUKA NA DÁLKU V ZŠ ŠTĚRBOHOLY

POHLEDEM ŘEDITELKY ŠKOLY

V úterý 10. 3. 2020 rozhodla Bezpečnostní rada státu o uzavření všech základních, středních a vysokých škol v České republice od středy 11. 3. 2020 do odvolání. Ze dne na den se této situaci musely přizpůsobit jak školy, tak i rodiny žáků. Nikdo z dotčených na tuto situaci nebyl připraven a patrně nikdo v té době netušil, že i po měsíci budou vyhlídky na znovuotevření škol ještě velmi mlhavé.

Systém výuky na dálku jsme si v ZŠ Štěrboholy nastavili jednotný. Stejná frekvence a termín, stejný způsob zasílání, zpětná vazba, přiměřené množství. Forma zadávání učiva úplně sjednotit nešla, protože jsme chtěli, aby v rámci možností tak trochu odrážela styl výuky každého učitele, a tím pádem to dětem bylo bližší.

Po měsíci nastaveného systému jsme rodiče požádali o vyplnění rychlého dotazníku, aby škola měla zpětnou vazbu a mohla případně systém výuky upravit. Z dotazníku vyplynulo, že systém výuky na dálku v ZŠ Štěrboholy byl nastaven správně. Většinou rodičů vyhovoval, a i když třeba s výhradami, byli spokojeni. Volání nadpoloviční většiny rodičů po on-line výuce jsme vyslyšeli a k nastavenému systému jsme přidali pravidelné on-line třídnické hodiny, on-line konzultace, paní učitelky pak individuálně zařazovaly vlastní on-line

aktivity (videa, podcasty, MP4 – vzkazy, MP4 – diktáty, on-line testy, on-line pohlednice, atp.).

Hodnocení žáků probíhalo po celou dobu systémem slovního hodnocení – pojatého jednotlivými učiteli zcela individuálně, takže i zde se odrážel přístup a styl jednotlivých učitelů.

Ohlédnu-li se nyní s odstupem zpět, musím říct, že ač to byla doba pro všechny velmi náročná, zvládli jsme ji a věřím, že všichni jsme si z ní odnesli i spoustu pozitivního.

Chtěla bych proto moc poděkovat našim žákům, kteří se novým podmínkám výuky operativně přizpůsobili a ve většině případů byli pilní, svědomití a pracovití. Velký dík patří rodičům, kteří nám byli skvělými partnery a bez kterých by se výuka na dálku na 1. stupni ZŠ obešla jen obtížně. To největší poděkování si však zaslouží paní učitelky. Musím říct, že za jejich přístup, nasazení, pracovitost, ale i nápaditost, vynalézavost a kreativitu nejen v době distanční výuky, jsem na většinu z nich právem pyšná.

Eva Kollmannová, ředitelka ZŠ a MŠ

POHLEDEM UČITELŮ

A jak hodnotí výuku na dálku učitelé? Jako jedno z negativ vnímají nedostatečný osobní kontakt a interakci s žáky, což jsou věci pro výuku na prvním stupni stěžejní.

„Ačkoliv jsem vždy záviděla přátelům pracujícím na home office, s překvapením jsem zjistila, že by to nebylo nic pro mne. Chyběl mi kontakt s dětmi. Zároveň bylo těžké rozpoznat, do jaké míry děti dané látce porozuměly, neboť zpětná vazba v podobě zasílání vypracovaných úkolů nenahradí zpětnou vazbu, která se nám od dětí dostává ve škole.“

Martina Valná, tř. uč. IV. B

„V průběhu této doby jsem si připomenula, mimo jiné, jednu důležitou skutečnost:

Stala jsem se učitelkou právě proto, že chci stát před svými žáky a předávat jim co vím, znám, umím. Chci před nimi stát a vést dialog.

Jsmo v době, kdy se vše digitalizuje a není to úplně špatně, nicméně tím stěžejním by měl ve školství zůstat osobní kontakt a dialog.“

Libuše Juříčková, tř. uč. II. A

Po dvou týdnech bylo zřejmé, že se do školy jen tak nevrátíme. Začali jsme proto hledat další možnosti, jak nejlépe obnovit osobní kontakt s dětmi. To se nám povedlo zavedením třídnických hodin přes komunikační platformu ZOOM. Zároveň jsme však hledali způsob, jak dětem co nejlépe zprostředkovat učivo na dálku, což zejména v první třídě nebylo nic jednoduchého.

„Měli jsme začít probírat novou látku v matematice a já jsem hledala způsob, jak novou látku dětem přiblížit. Natočila jsem svoje první video – či takový podcast. Od té doby s nadsázkou říkám, že se ze mě stal youtuber. Následovala další videa, podcasty, interaktivní výuka slovíček. Neustále jsem se učila nové věci a objevovala na počítači nové funkce. Také jsem se naučila dětem posílat zvukové nahrávky „do uška“ jako jednu z možných zpětných vazeb.“

Jana Kubíčková, tř. uč. I. A

V práci s počítačem se však nezdokonalovaly jen paní učitelky.

„Jako klad výuky na dálku vidím možnost jistého rozvinutí samostatnosti u některých žáků a zlepšení práce s počítačem.“

Iva Malinová, tř. uč. III. A

Přestože jsme s dětmi začali komunikovat on-line, stále byla stěžejní komunikace s rodiči. Ta se teď ukázala jako ještě důležitější než kdy dříve.

„V době distanční výuky jsem pochopila, jak je důležité nastavení vztahu rodič – učitel, jejich vzájemná spolupráce a ochota jít stejným směrem. V běžné situaci denodenně vnímám vztah učitel – žák, žák – žák, žák – rodič. Ale nyní jsem vnímala mnohem silněji vztah učitel – rodič, který během klasické docházky není tak intenzivní.“

Lucie Moskalieová, tř. uč. II. B

Tato doba byla náročná pro nás všechny. Ze dne na den jsme byli postaveni do role učitelů na dálku, což byla pro nás pedagogy role zcela neznámá a časově náročná. Ačkoliv jsme měli častokrát pocit, že již v tomto režimu nelze další dny zvládnout a doslova padali večer do postele vyčerpáním, přesto jsme se snažili do výuky na dálku investovat veškerou svou snahu, sílu i čas, hnání pozitivní energií našeho skvělého vedení.

„To, co mě drželo celý čas nad vodou, byla pozitivně naladěná paní ředitelka, která sama pracovala na 200 % a ještě stihla uklidnit, povzbudit a zavtipkovat. DĚKUJI!“

Lucie Ficová, tř. uč. V. A

Zrušení nouzového stavu jsme oslavili dne 25. května opětovným otevřením školy. Návrat do školních lavic byl však zcela na bázi dobrovolnosti. S mnohými dětmi jsme se tak setkali až 26. června při slavnostním předávání vysvědčení. Týdny domácí výuky nás utvrdily v tom, že není nad výuku ve školních lavicích.

„Během rekapitulace pozitivních a negativních prožitků z období vzdělávání na dálku jsme obecně došli s žáky k závěru, že v tradici povinné školní docházky je síla, pakliže je podpořena demokratickým rozhodnutím jednotlivce. Tedy chodit do školy pro žáky je ve své podstatě radostné a zábavné v okamžiku, kdy se mohou sami rozhodnout, zda chtějí či nechtějí školu navštěvovat a setkávat se tam se svými vrstevníky, nabývat vědomostí (více méně pro mnoho dotazovaných žáků) rychlejším a zábavnějším způsobem.“

Kateřina Vacíková, tř. uč. IV. A

POHLEDEM ŽÁKŮ

V březnu by asi málokteré z dětí napadlo, že jim škola někdy může chybět. Jak to žáci vidí dnes?

„Když jsem se dozvěděla, že nebudeme chodit do školy, měla jsem radost, ale rychle se mi začalo stýskat po paní učitelce a po kamarádech, paní ředitelka mi chyběla nejvíce. Učení jsem

zvládla hravě. Těším se do páté třídy a už nikdy nechci, abychom nechodili dva měsíce do školy, protože je tam hodně zábavy.“

„Plynuly hodiny, dny, týdny a z týdnů se nakonec staly 3 měsíce. Pocity po delší době byly různé. Ze začátku jsem byla ráda, protože jsem si mohla přispát, pak se mi ale začalo stýskat po škole, vzpomínala jsem na všechny zážitky ve škole a spolužáky. Myslím si, že tato situace mě hodně poučila. Je to něco, co jsem ještě nikdy v životě nezažila. Až teď.“

„Stýskalo se mi hodně po normální škole, po kamarádech a také po paní učitelce a paní ředitelce. Hned jak se však otevřela škola, byl jsem hodně rád, že vidím svoje kamarády.“

„Škola je lepší. Máme tam vždy veselé paní učitelky, hodně kuchařky – dobré jídlo. A je tam hodně zábavy, mám to tam ráda.“

„Toto pololetí bylo jiné. Sice mi chyběli spolužáci a paní učitelka s paní asistentkou, ale i přesto to bylo fajn. Moje máma mi dost pomáhala. Mohla by to být paní učitelka. Rodiče pracovali z domova. Díky tomu jsem trávila spoustu času s rodinou.“

žáci 4. a 5. ročníku

Jak nám dospělým, tak i dětem chyběl zejména kontakt se svými vrstevníky. On-line třídnické hodiny tak považují jako příjemné zpestření a možnou náhradu kontaktu se spolužáky.

„Líbily se mi třídnické hodiny, protože byly srandovní.“

„Výuka online byla zajímavá. Mohla se tam ukazovat domácí zvířata. Docela se mi to líbilo.“

„Třídnické hodiny se mi líbily, protože jsem viděla paní učitelku a kamarádky.“

„Bylo to super, viděl jsem paní učitelku a třídu a to bylo super.“

žáci 2. a 4. ročníku

Zároveň se mnozí žáci shodují, že jim doba výuky na dálku pomohla k samostatnosti. Někteří již samostatněji ze školy odcházeli, jiní se

tomu postupně učili a za těch několik týdnů udělali velký kus práce.

„Překvapil jsem sám sebe, že jsem dokázal pracovat sám.“

„Na začátku jsem si teprve zvykal, přišlo mi to ... celkem dobrý nechodit do školy. Jenže pak jsem zjistil, že to zas tak skvělé není, pořád jsem seděl doma a většinou jsem se učil sám. Ale naštěstí tu byli rodiče a ti mi občas s něčím pomohli. Zjistil jsem, že jak ve škole pracujeme ve skupinkách, pouštíme si různé přírodovědné dokumenty a prokládáme učivo hrou a zábavou, je to mnohem lepší než samostudium. A navíc se můžu o přestávkách vyblbnout s kamarády. Doma už mě to začínalo nudit a potom to bylo ještě horší, protože jsem se ještě navíc začal připravovat na přijímací zkoušky. Opravdu jsem makal. Bez kamarádů to sice nebylo ono, ale nakonec jsem to zvládnul. JSEM GYMNAZISTA!“

žáci 2. a 5. ročníku

A co říkají na výuku na dálku naši nejmladší? Prvňáčci v tom mají jasno. Za doby koronaviru se naučili hned několik věcí:

„Jsem samostatnější.“

„Naučil jsem se Ř.“

„Jíst pálivá jídla.“

„Opatrovat bráchu.“

„Být ticho a nepovídat.“

žáci 1. ročníku

Člověk je zkrátka tvor společenský a počítač roli živé bytosti prozatím nenahradí. Ačkoliv by se možná mohlo zdát, že nám tato doba přinesla pouze samá negativa, věříme, že tomu tak není. Kromě nových zkušeností nám tato doba pomohla mnohé si uvědomit a vážít si v životě i maličkosti.

Citace učitelů a žáků vybrala a průvodním slovem doplnila Martina Valná, třídní učitelka IV. B.

DĚTSKÉ SPORTOVNÍ ODPOLEDNE

V neděli 31. 5. 2020 proběhly v parku Hrušov dětské atletické závody, tentokrát kvůli koronaviru bez doprovodného programu hasičů a Městské policie. Závodilo se ve čtyřech disciplínách: sprintu na 20, 50 či 60 m dle věku, skoku z místa, hodu tenisovým či kriketovým míčkem a terénním běhu. Na start přišlo 53 závodníků od 2 do 15 let z 60 online přihlášených. Samotný závod začal v 16 hod, skákalo se, běhalo a házelo, děti se snažily ze sebe vydat maximum. Jako poslední přišel na řadu terénní běh, při němž naši sportovci museli ukázat, že pro ně žádný kopec není překážkou a zvládnou uběhnout i delší trať. Původně jsme tuto disciplínu plánovali jen pro starší závodníky, ale nakonec chtěli běžet i tříleté děti. Snaha všech dětí byla oceněna při vyhlášení vítězů. Nikdo neodešel s prázdnou. Pro všechny děti byla nachystaná sladká odměna a dárek od Fashion Arena Prague Outlet, terénní běžci si domů odnesli velké LINDT čokoládové zajíce. V každé kategorii byli vyhlášení tři nejlepší, kteří obdrželi medaile. Děkuji všem zúčastněným dětem a budu se těšit 3. 10. 2020 opět na startu. Velký dík také patří všem cvičitelům, dobrovolníkům, Sokolu Hostivař za zapůjčení závodních čísel a stupňů vítězů a Fashion areně za poskytnutí věcných cen.

*Zuzana Filípková
za RC Klubisté, z. s. a Sokol Štěrboholy*

Foto: Kamino Foto

